Vonnisnummer/ Griffienummer **/ 2019**
Repertoriumnummer/ Europees **2019 /**
Datum van uitspraak **13 MEI 2019**
Systeemnummer parket Rolnummer griffie **19I000052**

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, correctionele rechtbank

Vonnis

I.15-Vijftiende kamer

Aangeboden op

DE VIJFTIENDE KAMER, *WIJZENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN, MET ÉÉN RECHTER:*

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE

tegen:

, RRN ,
geboren te op ,
wonende te

-BEKLAAGDE-

Verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Te

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 4 §1, 34, 36-3°, 38, 39, 40 en 42 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, in overtreding te zijn bevonden van de bepalingen van artikel 4, van hoofdstuk IV of van hoofdstuk VIII, andere dan deze bedoeld bij artikel 35.6° of van besluiten genomen in uitvoering van die bepalingen, namelijk door als persoon die een dier houdt, verzorgt of te verzorgen heeft niet de nodige maatregelen te hebben genomen om het dier in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domesticatie aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen, namelijk

A.1. *in de periode van 24/12/2016 tot en met 4/01/2017*: door het niet verstrekken van de noodzakelijke medische verzorging en behandeling waardoor 8 schapen kwamen te overlijden door schurft en ongedierte in hun vacht.

A.2. *op 22/03/2017*: doordat verschillende dieren niet konden beschikken over een droog en comfortabel ligbed, doordat in sommige verblijven allerhande materiaal aanwezig was waaraan de dieren zich konden kwetsen, doordat enkele schapen geen drinkwater ter beschikking hadden, doordat verschillende dieren op een weide verbleven waar zich ook een dood dier bevond dat al geruime tijd was overleden, doordat enkele dieren verbleven in te donkere leefomstandigheden, doordat verschillende dieren niet de nodige diergeneeskundige zorgen kregen (onder meer voor een schurftprobleem bij de schapen) en doordat er te weinig toezicht was op de dieren.

A.3. *op 10/11/2017*: doordat in sommige verblijven allerhande materiaal aanwezig was waaraan de dieren zich konden kwetsen en doordat er onvoldoende toezicht is op de dieren waardoor dieren die problemen hebben of ziek zijn niet steeds tijdig geholpen kunnen worden.

Te op 22/03/2017:

B. Bij inbreuk op artikel 5.1 van de verordening nr. 21/2004/EG van de raad van 17/12/2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en bij inbreuk op artikel 20 van het Koninklijk Besluit van 3/06/2007 betreffende de identificatie en de registratie van schapen, geiten en hertachtigen, zoals strafbaar gesteld door de artikelen 17, 18 en 23 §1 °2 b van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987,

nagelaten te hebben om, als verantwoordelijke die schapen, geiten of hertachtigen houdt, een bedrijfsregister bij te houden, meer bepaald door het niet kunnen voorleggen van een bedrijfsregister van de geiten en door het voorleggen van een onvolledig bedrijfsregister van de schapen.

Te op 22/03/2017:

C. Bij inbreuk op artikel 4 punt 1 en bijlage 1 punt 4 van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, strafbaar gesteld krachtens artikel 14 en 20, § 2 van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruiker op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten, als fabrikant of invoerder, of zonder de fabrikant of de invoerder te zijn, wetens voedingsmiddelen of andere in de wet van 24 januari 1977 bedoelde producten in de handel te hebben gebracht met overtreding van artikel 6, §§ 4 en 6, en artikel 8 en de besluiten genomen ter uitvoering van artikelen 2, eerste en tweede lid, 3, 1°, a), en 2° tot 5°, 4, § 4, en 6,

de volgende hygiënevoorschriften niet te hebben nageleefd:

4. Exploitanten van levensmiddelenbedrijven die dieren fokken, oogsten of bejagen, of primaire producten van dierlijke oorsprong produceren, nemen afdoende maatregelen om, indien nodig:

c) in de mate van het mogelijke toe te zien op de reinheid van slachtdieren en indien nodig van productiedieren;

g) afval en gevaarlijke stoffen zo op te slaan en te hanteren dat verontreiniging voorkomen wordt;

namelijk doordat de mest niet tijdig werd verwijderd waardoor de dieren niet droog konden liggen en bijgevolg zeer vuil waren en doordat de operator krengen van lammeren heeft begraven in de mesthoop.

Tevens lastens gedaagde een verbod uit te spreken van een recht om nog schapen te houden gedurende een termijn van 3 jaar, dit in toepassing van artikel 40 van de wet van 14/08/1986, onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 EUR per vastgestelde inbreuk.

* * * * *

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd betekend op 13 januari 2019.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De zaak werd ter openbare terechtzitting van 28 januari 2019 en 25 februari 2019 uitgesteld op vraag van beklaagde.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 25 maart 2019:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer Y. VERHELST, substituut-procureur des Konings;

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester DEMETS Delphine in plaats van meester BAERT Franky, advocaten te Jabbeke.

* * * * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

I. De tenlasteleggingen en de beoordeling

1.
Het Openbaar Ministerie vervolgt de beklaagde wegens diverse inbreuken op de wetgeving inzake de bescherming en het welzijn der dieren.

De beklaagde zou te in de periode van 24 december 2016 tot 4 januari 2017 nagelaten hebben om in de noodzakelijke medische verzorging en behandeling ten behoeve van zijn schapen te voorzien. Zodoende kwamen acht schapen te overlijden door schurft en ongedierte in hun vacht (tenlastelegging A.1).

Op 22 maart 2017 konden verschillende dieren niet beschikken over een droog en comfortabel ligbed, lag in sommige verblijven allerhande materiaal waaraan de dieren zich konden kwetsen, hadden enkele schapen geen drinkwater ter beschikking en verbleven verschillende dieren op een weide waar zich ook een dood dier bevond dat al geruime tijd was overleden. Sommige dieren verbleven in te donkere leefomstandigheden, kregen niet de nodige diergeneeskundige verzorging en hadden weinig toezicht (tenlastelegging A.2).

Op 10 november 2017 was er in sommige verblijven allerhande materiaal aanwezig waaraan de dieren zich konden kwetsen en was er onvoldoende toezicht op de dieren (tenlastelegging A.3).

Op 22 maart 2017 kon de beklaagde geen bedrijfsregister voorleggen voor wat betreft de geiten en kon slechts een onvolledig bedrijfsregister worden voorgelegd van de schapen (tenlastelegging B).

De beklaagde wordt tot slot ook vervolgd omdat hij te Brugge op 22 maart 2017, de mest niet tijdig verwijderde waardoor de dieren niet droog konden liggen en bijgevolg zeer vuil waren en doordat de beklaagde krengen van lammeren heeft begraven in de mesthoop.

Het Openbaar Ministerie vordert dat aan de beklaagde een verbod zou worden opgelegd om nog schapen te houden voor een periode van drie jaar, dit onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 euro per vastgestelde inbreuk (artikel 40 van de Wet van 14 augustus 1986).

2.
De rechtbank acht de feiten van de verschillende tenlasteleggingen bewezen in hoofde van de beklaagde

De rechtbank steunt haar oordeel op de inhoud van het strafdossier en op het debat ter terechtzitting waarbij de beklaagde zelf aangaf de feiten niet te betwisten. De rechtbank verwijst *onder meer* naar (niet limitatief):

- Het proces-verbaal dat werd opgemaakt op 8 januari 2017 door de Scheepvaartpolitie te . Uit het P.V. komt naar voor dat op 4 januari 2017 op de weide van de beklaagde vier overleden schapen en vier stervende schapen werden aangetroffen. Volgens de dierenarts die ter plaatse kwam en de vier nog levende schapen diende af te maken, ligt de doodsoorzaak van de dieren bij schurft en ander ongedierte in de vacht. Zie ook de fotoreportage die bij het P.V. werd gevoegd en het verhoor van de beklaagde dat dateert van 16 januari 2017. In dit verhoor gaf hij toe dat de dieren met schurft waren aangetast.
- Het aanvankelijk proces-verbaal van vaststellingen en overtredingen dat werd opgesteld door de Inspectie Dierenwelzijn van het Vlaams Gewest naar aanleiding van de controle bij de beklaagde op 22 maart 2017 (P.V. nummer). In het proces-verbaal werd beschrijving gegeven van de diverse feiten die ook weerhouden werden in de tenlasteleggingen, weerhouden in de dagvaarding (cf. supra).
- De fotoreportage die gevoegd werd bij het P.V. met nummer .
- Het proces-verbaal van overtreding dat werd opgesteld door het Federaal Agentschap voor de Voedsel Veiligheid op 22 maart 2017 (P.V. nummer:) en het bijgaand verhoor van de beklaagde. Naar aanleiding van de controle van het . werd vastgesteld dat er geen bedrijfsregister werd bijgehouden voor wat de geiten betreft en dat er slechts een onvolledig bedrijfsregister kon worden voorgelegd voor wat schapen betreft. Zo ontbraken er 12 schapen op het register.
- Het proces-verbaal dat werd opgesteld n.a.v. de aangekondigde hercontrole op 10 november 2017 door de Inspectie Dierenwelzijn van het Vlaamse Gewest (P.V. nr.:) en de bij het P.V. horende foto's. Vastgesteld werd dat in sommige verblijven allerhande materiaal aanwezig waaraan de dieren zich konden kwetsen en er onvoldoende toezicht was op de dieren.
- Het verhoor dat afgenomen werd op 10 november 2017 van

II. De Straftoemeting

De beklaagde pleegde de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B en C, met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 Sw. in hoofde van hem voor deze verschillende tenlasteleggingen samen slechts één straf dient te worden opgelegd, met name de zwaarste.

Bij de bepaling van de straf en de strafmaat, houdt de rechtbank onder meer rekening met de aard en de ernst van de inbreuk, het strafregister van de beklaagde en zijn actuele sociale en economische toestand.

1.
De feiten zijn ernstig en onaanvaardbaar.

De rechtbank tilt zwaar aan de feiten die onder meer inbreuken zijn op de wetgeving inzake de bescherming en het welzijn van dieren. Het is duidelijk dat de beklaagde geen of minstens onvoldoende belang heeft gehecht aan het welzijn van de dieren die hij hield, dieren die nochtans recht hebben op bescherming en welzijn.

De beklaagde is daarnaast in gebreke geweest bij het bijhouden van zijn administratie.

2.
De beklaagde beschikt niet langer over een blanco strafblad. Uit het uittreksel uit het strafregister van 6 december 2018, blijkt dat de beklaagde reeds meermaals zowel door de politierechtbank, door de correctionele rechtbank als door het Hof van Beroep werd veroordeeld.

Verontrustend is dat de beklaagde reeds in 2008 werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Brugge wegens inbreuken op wetgeving inzake de dierenbescherming. Blijkbaar heeft deze veroordeling weinig indruk op de beklaagde gemaakt.

3.
Ter zitting van 25 maart 2019 deelde de beklaagde mee een kleine zelfstandige te zijn die het financieel moeilijk heeft. Hij stelde dat de toestand op de boerderij op 10 november 2017 toen een hercontrole plaats vond, reeds substantieel verbeterd was. Hij deelde mee op pensioen te zijn en zijn landbouwactiviteiten af te bouwen. Hij houdt thans nog 75 schapen.

Hij verzocht de rechtbank niet in te gaan op de vordering van het Openbaar Ministerie strekkende tot het opleggen van een verbod om nog langer schapen te houden. Hij deelde mee dat het houden van schapen nog zijn enige bron van inkomsten is. Het verbod zou buiten elke proportie zijn, te meer daar er op heden geen gevaar meer is voor de dieren.

4.
De rechtbank bestraft de beklaagde met een geldboete, zoals hierna bepaald. Een gedeelte van de geldboete wordt met uitstel opgelegd. De beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een zwaardere straf die in aanmerking wordt genomen overeenkomstig artikel 99bis Sw. Hij kan derhalve nog van de gunst van gewoon uitstel genieten (artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964).

5.
De rechtbank hoopt dat de opgelegde bestraffing in hoofde van de beklaagde, de beklaagde het wederrechtelijk karakter van zijn handelen zal doen inzien en hem zal weerhouden van het plegen van nieuwe strafbare feiten.

6.
De rechtbank gaat in op de vordering van het Openbaar Ministerie die ertoe strekt de beklaagde een verbod op te leggen om nog schapen te houden, dit onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 euro per vastgestelde inbreuk.

De rechtbank beperkt de duur van het verbod tot één jaar.

De rechtbank acht het verbod noodzakelijk gezien de dramatische toestand waarin de dieren zich bevonden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195, Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK,**

<u>OP STRAFRECHTELIJK GEBIED</u>

Verklaart de strafvordering ontvankelijk en als volgt gegrond:

Verklaart de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B en C bewezen in hoofde van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen SAMEN, tot een **GELDBOETE van 500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimes en aldus gebracht op 4.000,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft:
<u>200,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimes en aldus gebracht op 1.600,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van 14 dagen, van de opgelegde geldboete van 500,00 EUR,</u>
zal uitgesteld worden voor een termijn van **3 JAAR** te rekenen vanaf heden.

Legt de beklaagde een verbod op om nog schapen te houden voor de duur van één jaar, dit onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 euro per vastgestelde inbreuk.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimes, aldus gebracht op 200,00 EUR, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Overtuigingsstukken

Voor zoveel als nodig, beveelt de opheffing van het beslag op de goederen waarover in huidig vonnis niet werd gestatueerd, en stelt de goederen ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar rechte.

Kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **30,12 EUR**.

Legt , krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **53,58 EUR** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131/5 (B.S. 04.10.2018)).

Verplicht om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **20,00 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van maandag DERTIEN MEI TWEEDUIZEND NEGENTIEN.

Aanwezig:
- de heer S. VANCRAEYVELDT, alleenzetelend rechter;
- mevrouw M.C. DURIEU, afdelingsprocureur;
- mevrouw L. HIMPE, griffier.

L. HIMPE **S. VANCRAEYVELDT**